

[Ministeren for offentlige arbejder.]

synes, at administrationen må være forpligtet til, indtil der er truffet en anden politisk beslutning, at arbejde videre på det foreliggende grundlag, men jeg kan altså samtidig til beroligelse oplyse, at det i hvert fald ikke indgår i de planer, som jeg forelægger regeringen til drøftelse, at foretage en udbygning som den nævnte af Kastrup lufthavn.

Arne Larsen: Jeg takker ministeren for redegørelsen, som der i og for sig er meget positivt at hente i. Jeg kan forstå, at ministeren selv ikke er indstillet på, at vi skal foretage denne kolossale udbygning af Kastrup lufthavn, men man kan så stille sig det spørgsmål, om man, da man i sin tid kom og anmodede om at få en parallelbane til 04-24, hedder den vist, uden at oplyse det over for folketingets trafikudvalg osv. havde til hensigt også at anlægge en parallelbane til 12-30. Man kunne så have sat et meget stort spørgsmålstegn ved, om vi dengang skulle være gået med til denne udvidelse. Jeg håber, at de oplysninger, som ministeren her giver, holder, men jeg kan ikke se, at der i ministerens besvarelse er noget, som dementerer, at man forbereder anlæg af en parallelbane til 12-30. Jeg kan dog forstå på ministeren, at det er noget, der skrinlægges, indtil der er truffet en politisk beslutning.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Kun den tilføjelse, at på dette stadi af forhandlingerne kan jeg ikke give oplysninger om andet end min egen indstilling, men jeg kan samtidig oplyse, at vi regner med, at forhandlinger, hvorunder disse ting fastlægges i detaljer, skal afsluttes i forbindelse med det samlede perspektivplanarbejde omkring den 1. marts i år, og så længe må man altså have tålmodighed. Før den tid kan jeg ikke give anden oplysning end den, jeg har givet her i dag om min egen indstilling til problemerne.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 1, der var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende prislovgivning til afløsning af prisstoppet [af J. O. Krag m. fl.].

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forslagsstillerne (J. O. Krag): Jeg lyttede med stor interesse til statsministerens tale i formiddags og har senere, da statsministeren har været så venlig at give mig manuskriptet, læst den et par gange igennem. Jeg må have lov at sige, at den indeholdt ikke meget nyt, og for så vidt angår svaret på det spørgsmål, der lå i vores forslag til folketingsbeslutning, nemlig hvilken prislovgivning regeringen påtænker, intet som helst nyt. Det havde vel i og for sig været lettere, hvis statsministeren havde uddelt handelsministerens notits herom til salen — flere medlemmer er vistnok endnu ukendt med handelsministerens tanker — så kunne en del af talen have været sparet.

Men der var en passus i statsministerens erklæring, der måtte forundre mig en hel del. Statsministeren siger:

„Regeringens linje har derfor til stadighed også været at undgå alt, der kunne tolkes som indgreb i disse frie forhandlinger,“ — altså arbejdsmarkedets frie forhandlinger — „og regeringens holdning i spørgsmålet om prisloven er domineret af dette ønske.“

Det undrer mig virkelig, at statsministeren tør sige sådan fra det høje tings talerstol midt i en alvorlig debat, midt i en alvorlig forhandlingssituation på arbejdsmarkedet. Mener statsminister Baunsgaard virkelig, at regeringen til stadighed har holdt fast ved den linje at undgå alt, der kunne tolkes som indgreb i frie forhandlinger? Det svarer ikke til det indtryk, offentligheden har.

Når vi tænker tilbage på alle regeringens udtalelser om disse emner siden april-maj måned — og det er mange — må vi mene, at regeringen uafladelig siden det tidlige forår har prøvet på at true arbejdsmarkedspartnerne, at manipulere med forhandlingerne, at påvirke dem direkte og indirekte ved en lang række forslag og ideer, nogle af dem springende, diffuse og urealistiske, som det desværre i så rigt mål er karakteristisk for denne regerings virksomhed.

Lad mig minde om dagsordenen af 15. maj sidste år, der taler om at fastlægge en ramme for indkomstudviklingen og om fornuddent at gennemføre den ved lov. Det er, så vidt jeg kan forstå dansk, en trussel om, at hvis ikke arbejdsmarkedets parter makker